

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Högsta domstolen – Tolkeningen av artikel 98.1 i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3) – Skyldighet för en domstol för gemenskapsvarumärken som finner att svaranden har gjort intrång eller riskerar att göra intrång i ett gemenskapsvarumärke att, om det inte föreligger särskilda skäl, förbjuda svaranden att fortsätta intrånget eller de handlingar som skulle kunna innebära intrång i gemenskapsvarumärket – Nationell lagstiftning i vilken det redan stadgas ett generellt förbud mot intrång i gemenskapsvarumärken liksom straffsanktioner om sådana handlingar upprepas

Domslut

- 1) Artikel 98.1 i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken skall tolkas så, att blotta omständigheten att risken för fortsatt intrång eller fortsatta handlingar som skulle kunna innebära intrång i ett gemenskapsvarumärke inte är påtaglig eller att den på annat sätt endast är begränsad, innebär inte att det föreligger särskilda skäl för en domstol för gemenskapsvarumärken att underlåta att utfärda förbud för svaranden mot att fortsätta dessa handlingar.
- 2) Artikel 98.1 i förordning nr 40/94 skall tolkas så, att den omständigheten att det i den nationella lagstiftningen stadgas ett generellt förbud mot intrång i gemenskapsvarumärken liksom en möjlighet att utdöma straffsanktion vid fortsatt intrång eller vid fortsatta handlingar som skulle kunna innebära intrång för det fall det sker med uppsåt eller av grov oaktsamhet innebär inte att det föreligger särskilda skäl för en domstol för gemenskapsvarumärken att underlåta att utfärda förbud för svaranden mot att fortsätta dessa handlingar.
- 3) Artikel 98.1 i förordning nr 40/94 skall tolkas så, att en domstol för gemenskapsvarumärken som har förbjudit svaranden att fortsätta intrånget eller de handlingar som skulle kunna innebära intrång i ett gemenskapsvarumärke är skyldig att, i enlighet med sin nationella lagstiftning, vidta de åtgärder som syftar till att säkerställa att förbudet efterlevs, även om det i nämnda lagstiftning stadgas ett generellt förbud mot intrång i gemenskapsvarumärken liksom en möjlighet att utdöma straffsanktion vid fortsatt intrång eller vid fortsatta handlingar som skulle kunna innebära intrång för det fall det sker med uppsåt eller av grov oaktsamhet.
- 4) Artikel 98.1 i förordning nr 40/94 skall tolkas så, att en domstol för gemenskapsvarumärken som har förbjudit svaranden att fortsätta intrånget eller de handlingar som skulle kunna innebära intrång i ett gemenskapsvarumärke är skyldig att, bland de åtgärder som föreskrivs i denna medlemsstats lagstiftning, vidta de åtgärder som syftar till att säkerställa att nämnda förbud efterlevs, även om sådana åtgärder inte skulle kunna vidtas enligt nämnda lagstiftning vid motsvarande intrång i ett nationellt varumärke.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 16 november 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien(Mål C-357/05) ⁽¹⁾**(Fördragsbrott — Direktiv 2003/55/EG — Den inre marknaden för naturgas — Underlåtenhet att införliva inom föreskriven frist)**

(2006/C 331/25)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Schima och S. Pardo Quintillán)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: F. Díez Moreno)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom föreskriven frist vidta nödvändiga åtgärder för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 98/30/EG (EUT L 176, s. 57).

Domslut

- 1) Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 98/30/EG, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.
- 2) Konungariket Spanien skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 257, 15.10.2005.

⁽¹⁾ EUT C 281, 12.11.2005.